

Sygn. akt III AUa 825/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Janina Kacprzak

Sędziowie: SSA Mirosław Godlewski (spr.)

SSA Anna Szczepaniak-Cicha

Protokolant: sekretarz sądowy Małgorzata Matusiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 lutego 2016 r. w Ł.

sprawy **L. R.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.**

o ustalenie ubezpieczenia

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O.

od wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu

z dnia 13 lutego 2015 r. sygn. akt V U 1247/14

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O. na rzecz L. R. kwotę 120**

(sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję.

A. C. J. M. G.

Sygn. akt: III AUa 825/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 13 sierpnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. W. stwierdził, że L. R. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności: - podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresach od 1 stycznia 2013 r. do 31 sierpnia 2013 r., od 1 stycznia 2014 r. do 28 lutego 2014 r., od 1 kwietnia 2014 r. do 30 kwietnia 2014 r., od 1 czerwca 2014 r. do nadal.

Kolejną decyzją – z dnia 5 listopada 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że L. R. nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresach od 1 marca 2014 r. do 31 marca 2014 r., od 1 maja 2014 r. do 31 maja 2014 r.

W odwołaniu od każdej z powyższych decyzji L. R. wniosła o ich zmianę i ustalenie, że podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od 1 marca 2014 r. do 31 marca 2014 r. oraz od 1 maja 2014 r. do 31 maja 2014 r. W uzasadnieniu odwołania wskazała, że składkę za miesiąc marzec 2014 r. opłaciła w terminie.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wnosił o oddalenie odwołań.

Pismem z dnia 10 października 2014 r. odwołująca cofnęła odwołanie od decyzji z dnia 13 sierpnia 2014 r.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 13 lutego 2015 r. Sąd Okręgowy w Kaliszu zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 5 listopada 2014 r. i ustalił, że L. R. podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w okresie od 1 marca 2014 r. do 31 marca 2014 r. oraz z okresie od 1 maja 2014 r. do 31 maja 2014 r., w pozostałym zaś zakresie umorzył postępowanie oraz zasądził od organu rentowego na rzecz odwołującej kwotę 120 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił, że stan faktyczny w sprawie jest zasadniczo bezsporny. Odwołująca bowiem jako podmiot prowadzący jednoosobowo pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą: Indywidualna (...) Lekarza (...) podlegała od grudnia 2012 r. - z przerwą w okresie 1 września do 31 grudnia 2013 r. - do nadal obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą. Od dnia 1 stycznia 2013 r. odwołująca zgłosiła się do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego i w ubezpieczeniu tym pozostawała do dnia 31 sierpnia 2013 r. Ponownie odwołująca zgłosiła się do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą od dnia 1 stycznia 2014 r. Składkę za miesiąc marzec 2014 r. odwołująca zapłaciła w ten sposób, że w dniu 10 kwietnia 2014 r. o godzinie 22.40 zleciła bankowi prowadzącemu jej rachunek bankowy wykonanie trzech przelewów na konto centralne ZUS, z których jeden był rachunkiem wpłat składek na ubezpieczenia społeczne. Przelewy te zostały zatwierdzone przez bank prowadzący rachunek niezwłocznie po zleceniu ich wykonania. Zlecone przelewy zgodnie z regulaminem banku opuściły bank w dniu 11 kwietnia 2014 roku, pierwszą sesją o godzinie 8.15. Na rachunku bankowym odwołująca posiadała wymagane środki płatnicze do wykonania przelewów.

W dniu 10 kwietnia 2014 r. odwołująca do godziny 21.00 wykonywała pracę na rzecz podmiotu, z którym łączy ją stosunek pracy.

Z chwilą zlecenia wykonania przelewów na koncie odwołującej nastąpiło umniejszenie środków o wartość kwot wskazanych w przelewie.

W okresie od dnia 26 kwietnia 2014 r. do dnia 7 lipca 2014 r. odwołująca miała orzeczoną czasową niezdolność do pracy z powodu choroby. Z tego powodu odwołująca nie opłaciła składki za miesiąc maj 2014 r. w terminie do dnia 10 czerwca 2014 r. działając w przekonaniu o istnieniu podstaw do pobierania zasiłku z tytułu ubezpieczenia chorobowego. Dopiero w lipcu 2014 r., gdy okazało się, że ZUS zasiłku nie wypłaci zgłosiła wniosek o przywrócenie terminu do opłacania składek i składkę za miesiąc maj 2014 r. zapłaciła w dniu 21 lipca 2014 r.

Czyniąc rozważania prawne, Sąd Okręgowy w oparciu o przepisy art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 14 ust. 1 i 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. uznał, że negatywna decyzja organu rentowego z dnia 5 sierpnia 2014 r. nie była uzasadniona. Zdaniem Sądu, uprawniony jest pogląd, że składkę na ubezpieczenie chorobowe za miesiąc marzec 2014 r. odwołująca zapłaciła w terminie.

Stosownie do przepisu art. 60 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, stosowanym w niniejszej sprawie w oparciu o przepis art. 32 cytowanej na wstępie ustawy z dnia 13 listopada 1998 r. za termin dokonania zapłaty składek uważa się w obrocie bezgotówkowym dzień obciążenia rachunku bankowego podatnika lub rachunku podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej lub rachunku płatniczego podatnika w instytucji płatniczej na podstawie polecenia przelewu.

Sąd meriti zauważył, że brak jest ustawowo uregulowanej definicji momentu obciążenia rachunku bankowego. Zgodnie z definicją zawartą w Słowniku Języka Polskiego PWN za obciążenie uważa się nałożenie na kogoś zobowiązania, zlecenie komuś wykonania czegoś, natomiast obciążeniem konta jest zapisanie transakcji na danym koncie (oczywiście posiadacz rachunku winien posiadać na nim środki finansowe w niezbędnej wysokości w tym dniu). Przy takiej wykładni przywołanego przepisu uznać należało, że polecenie złożone w dniu 10 kwietnia 2014 roku

doprowadziło do obciążenia konta odwołującej zleconymi przelewami w dniu złożenia zlecenia. Nie było zatem tak, że zlecenie przelewu obciążało rachunek odwołującej dopiero następnego dnia albo z uwagi na brak środków na koncie nie zostało wykonane albowiem na rachunku były wystarczające środki do wykonania dyspozycji. Tak ujęty proces dokonywania zapłaty składek prowadzi do uznania, zapłaty ich w dniu dokonywania zlecenia wykonania przelewu. Jest to dzień, w którym rachunek płatnika został pomniejszony o kwotę składki. Nie jest zatem tym dniem dzień kiedy pieniądze trafiają na rachunek organu (tak Leonard Etel – Komentarz do ustawy Ordynacja podatkowa LEX 2013), bowiem w żadnym miejscu wskazanej ustawy ani też w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych nie ma takiego warunku.

Sąd I instancji podkreślił, że wystąpiły tym samym zasadnicze różnice przy analizowaniu terminu dokonania zapłaty składki od tych realizowanych za pośrednictwem Banku (...) za pomocą tzw. kont jednodniowych gdzie posiadacz rachunku w takim banku wpłacał najpierw środki pieniężne w odpowiedniej do wysokości składek kwoty, bank te kwoty księgował na koncie po czym przelewał je na konto ZUS co sprowadzało się do przyjęcia, iż na dzień przyjęcia dyspozycji na koncie płatnika nie było wystarczających środków do wykonania dyspozycji.

Przyjęcie terminowości zapłaty składki za miesiąc marzec 2014 r. sprawiło o istnieniu przesłanki do przyjęcia podstaw do przywrócenia terminu do opłacenia składki za miesiąc maj 2014 r. albowiem po wystawionym zaświadczeniu lekarskim o czasowej niezdolności do pracy, odwołująca miała usprawiedliwione przekonanie o nabyciu prawa do zasiłku chorobowego. Pozostając w takim przekonaniu, podjęła wadliwą decyzję o odstąpieniu od zapłaty składki za miesiąc maj 2014 r. nie czekając na wypłatę świadczenia. To mylne przekonanie w ocenie sądu stanowi podstawę do przywrócenia terminu do opłacenia składki na ubezpieczenie chorobowe za ten miesiąc zgodnie z uregulowaniem zawartym w art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 listopada 1998r. W tych warunkach odwołanie do decyzji z dnia 5 listopada 2014 r. Sąd meirti uznał jako uzasadnione, którego skutkiem jest zmiana decyzji jak w pkt 1 sentencji wyroku.

Ubocznie Sąd wskazał – że gdyby odmiennie ocenione zostały przesłanki terminowości opłacenia składki za miesiąc marzec 2014 r. to okoliczności w jakich doszło do uchybienia na gruncie wskazanego wyżej przepisu art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 listopada 1998 r. prowadzą do przywrócenia terminu do opłacenia składki także za miesiąc marzec 2014 r. odwołująca bowiem działała w warunkach daleko posuniętej nieświadomości o skutkach przedstawienia zlecenia w godzinach wieczornych. Biorąc pod uwagę powyższe oraz dotychczasowy brak podobnych zdarzeń uznać należało podstawy od zastosowania dobrodziejstwa jakie wynika z instytucji przywrócenia terminu do opłacenia składek.

W punkcie 2 sentencji wyroku Sąd orzekł mając na uwadze cofnięcie odwołania od decyzji z dnia 13 sierpnia 2013 r., zaś o kosztach procesu Sąd orzekł w myśl zasad określonych w art. 98 k.p.c. oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu uznając, iż nakład pracy pełnomocnika procesowego uzasadnia przyznanie wynagrodzenia w podwójnej stawce minimalnej.

Apelację od powyższego wyroku, wniósł organ rentowy, zaskarżając go w punktach 1 i 3 zarzucając naruszenie prawa materialnego tj. 83 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 14 ust.2 pkt 2 w związku z art. 47 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 poz. 1442 ze zm.). Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Zdaniem organu rentowego wyrok Sądu, zapadł z naruszeniem obowiązujących przepisów prawa. W uzasadnieniu apelacji skarżący wskazał, że składki za miesiąc marzec 2014 r., w tym na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe zostały opłacone w dniu 11 kwietnia 2014 r. a więc po terminie, dlatego dobrowolne ubezpieczenie chorobowe ustało od tego miesiąca. Natomiast składka za miesiąc 5/2014r., która powinna być opłacona do dnia 10 czerwca 2014 r. została opłacona w dniu 21 lipca 2014 r. tj. w znacznie przekroczonym terminie i oraz w umniejszonej kwocie. Zdaniem organu rentowego zlecenie dokonania przelewu w dniu 10 kwietnia 2014r. o godz. 22:40 nie może być uznane jako opłacenie składki w terminie, bowiem przelewy zgodnie z regulaminem opuściły bank w dniu następnym tj. w dniu 11 kwietnia 2014r. o godzinie 8:15.

Zdaniem apelującego, stanowisko Sądu Okręgowego uznające, że w sprawie zachodzą przesłanki do przywrócenia terminu na opłacenie składki po terminie za miesiąc marzec 2014 r. jest niezgodne z podstawową zasadą prawa, że niezajomość prawa szkodzi, co jest o tyle istotne, że odwołująca już od dłuższego czasu pozarolniczą działalność gospodarczą prowadzi. Miała więc czas na poznanie obowiązującego stanu prawnego w zakresie terminowego opłacania składek, które zresztą do m-ca 2/2014 r. opłacane były w terminie. Skarżący przywołał także pogląd wyrażony w orzeczeniu Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2007 r. (II UK 65/07, LEX 863989) zgodnie z którym wyrażenie zgody na opłacenie składki po terminie, czyli uznania, że mimo nieopłacenia składki w terminie ubezpieczenie nie ustało winno być dokonywane wg kryteriów sprawdzalnych i sprawiedliwych tak wypowiedział się Sąd Najwyższy w dniu 14 listopada 2007 r. Skarżący jako przyczynę uzasadniającą wyrażenie zgody na opłacenie składek po terminie wskazał m.in. chorobę ubezpieczonego, nagły wyjazd, brak pieniędzy wywołany czynnikami niezależnymi od ubezpieczonego, siłę wyższą wypadek losowy czy też inne okoliczności, które obiektywnie wskazują, że zapłata składek w terminie była niemożliwa a niemożliwość zapłacenia składek w terminie nie była spowodowana tylko zaniedbaniem ubezpieczonego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie może odnieść zamierzonego skutku. W świetle poczynionych przez Sąd Okręgowy ustaleń faktycznych znajdujących odzwierciedlenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, argumentacja przywołana w apelacji nie znajduje żadnego uzasadnienia. Sąd Apelacyjny akceptuje w całości dokonane ustalenia faktyczne i przyjmuje je za własne uznając, że nie ma konieczności ponownego ich szczegółowego przytaczania, tym bardziej, że nie zostały one zakwestionowane w apelacji przez skarżącego. Zauważyć bowiem należy, że apelujący złożoną w niniejszej sprawie apelację oparł wyłącznie na naruszeniu przepisów prawa materialnego, tj. 83 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 14 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 47 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 poz. 1442 ze zm.).

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do przesądzenia czy L. R. dokonała opłacenia składek na dobrowolne ubezpieczenia chorobowe za marzec i maj 2014 r. w ustawowym terminie. Odpowiedź negatywna oznaczałaby wyłączenie odwołującej z ubezpieczenia chorobowego w okresie od 1 marca 2014 r. do 31 marca 2014 r. i od 1 maja 2014 r. do 31 maja 2014 r., czego dotyczyła zaskarżona decyzja. Bezspornym jest, że skarżąca złożyła dyspozycje przelewu z jej konta na konto ZUS składek na ubezpieczenia, w tym składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za miesiąc marzec 2014 r. w dniu 10 kwietnia 2014 r. o godz. 22:40 za pośrednictwem Banku (...) w ramach łączącej ją z Bankiem umowy o prowadzenie rachunku bankowego. Przedmiotem rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie była kwestia czy wpłata ta została dokonana w terminie wynikającym z art. 47 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. Dz. U. z 2015 r. poz. 121) tj. do 10 dnia następnego miesiąca. Art. 31 ustawy systemowej odsyła do odpowiednio stosowanych przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (j.t. Dz. U. z 2015 r. poz. 613 ze zm.). Art. 60 § 1 w/w ustawy przewiduje, że za termin dokonania zapłaty podatku uważa się:

- przy zapłacie gotówką - dzień wpłacenia kwoty podatku w kasie organu podatkowego lub w kasie podmiotu obsługującego organ podatkowy lub na rachunek tego organu w banku, w placówce pocztowej w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe, w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, w biurze usług płatniczych, w instytucji płatniczej lub w instytucji pieniądza elektronicznego albo dzień pobrania podatku przez płatnika lub inkasenta;
- w obrocie bezgotówkowym - dzień obciążenia rachunku bankowego podatnika, rachunku podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej lub rachunku płatniczego podatnika w instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego na podstawie polecenia przelewu lub zapłaty za pomocą innego niż polecenie przelewu instrumentu płatniczego, zwanego dalej "innym instrumentem płatniczym".

Sąd Okręgowy wskazał, że transakcja złożona w dniu 10 kwietnia 2014 r. przez odwołującą doprowadziła do obciążenia jej rachunku kwotami wynikającymi ze zleconych przelewów w dniu złożenia zlecenia, albowiem na rachunku były

wystarczające środki do wykonania dyspozycji, dlatego zdaniem Sądu odwołująca dokonała płatności w ostatnim dniu ustawowego terminu i do opóźnienia nie doszło. Organ rentowy argumentował natomiast, że pomimo że dyspozycja przelewu z tytułu opłacania składek za miesiąc marzec 2014 r. została dokonana w dniu 10 kwietnia 2014 r. o godz. 22:40, to jednak przelewy opuściły bank (...) sesją w dniu 11 kwietnia 2014 r. o godz. 8:15, a zatem odwołująca uchybiła terminowi płatności.

Sąd Apelacyjny zgadza się z wyżej przytoczonym stanowiskiem Sądu Okręgowego. W doktrynie podnosi się, że w obrocie bezgotówkowym dniem zapłaty jest dzień obciążenia rachunku podatnika (płatnika, inkasenta). Jest to dzień, w którym dokonano zmniejszenia stanu rachunku zobowiązanego o przekazywaną kwotę. Nie ma tu znaczenia ani dzień zwiększenia stanu rachunku organu podatkowego, ani dzień wystawienia polecenia przelewu (por. komentarz do art. 60 ustawy ordynacja podatkowa pod red. prof. dra hab. H. Dzwonkowskiego, wydanie 5, rok 2014, opubl. w Legalis). Zauważyć również należy, że zgodnie z art. 63c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 128 ze zm.) polecenie przelewu stanowi udzieloną bankowi dyspozycję dłużnika obciążenia jego rachunku określoną kwotą i uznania tą kwotą rachunku wierzyciela. Bank wykonuje dyspozycję dłużnika w sposób przewidziany w umowie rachunku bankowego. Zatem dla ustalenia daty zapłaty znaczenie ma data obciążenia rachunku, a nie data wystawienia polecenia bądź data zwiększenia kwoty na rachunku wierzyciela. Taki pogląd znajduje też wsparcie w stanowisku judykatury, przykładowo wskazać można wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 4 lutego 2004 roku (...) SA (...) wydany na tle przepisu art.60 ordynacji. Podobnie, skutki złożenia polecenia przelewu, co do daty zapłaty rozumiane są odnośnie kosztów sądowych w sprawach cywilnych co szczegółowo omawia motywacja postanowienia Sądu Najwyższego wydanego 24 czerwca 2015 roku w sprawie II CZ 29/15. W związku z czym, przy uwzględnieniu tak założenia racjonalnego ustawodawcy nadającego tożsamym pojęciom używanym w systemach prawnych takie samo znaczenie, jak i w szczególności przywołaną powyżej treść art.60 ordynacji, stwierdzić należy, że sąd pierwszej instancji dokonał właściwej subsumpcji.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności z zaświadczenia wydanego przez Bank (...) Oddział we W. oraz z historii rachunku bieżącego należącego do odwołującej, wynikało jednoznacznie, że kwoty na realizację zleconych przelewów obciążły rachunek odwołującej w dniu 10 kwietnia 2014 r. (z tą datą przelewy składek zostały zapisane na wyciągu bankowym płatnika). Bez znaczenia jest w tym wypadku okoliczność forsowana przez organ rentowy, że przelewy opuściły bank pierwszą sesją w dniu 11 kwietnia 2014 r. o godz. 8:15. Z treści cytowanego wyżej przepisu art. 60 ust. 1 ordynacji podatkowej w żaden sposób nie można wyprowadzić wniosku jakoby skuteczność dokonanej wpłaty składek uzależniona była od chwili wyjścia przelewów z banku czy też ich wpływu na rachunek Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Istotne znaczenie dla ustalenia daty zapłaty, jak już wyżej wskazano, ma data obciążenia rachunku. Datą tą w niniejszej sprawie był dzień 10 kwietnia 2014 r., zatem zapłata za składki, w tym na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe została dokonana w ustawowym terminie. W związku z powyższym nie było żadnych podstaw do wyłączenia odwołującej z ubezpieczenia chorobowego za okres od 1 marca 2014 r. do 31 marca 2014 r.

Konsekwencją powyższego jest uznanie, że ubezpieczona zachowała ciągłość dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, do którego zgłosiła się od dnia 1 stycznia 2014 r., to zaś aktualizuje możliwość rozważenia niezasadności przywrócenia terminu do opłacenia składki za miesiąc maj 2014 r. W kwestii zasadności przywrócenia terminu do opłacenia składki za miesiąc maj 2014 r. zapłaconej przez L. R. w dniu 21 lipca 2014 r., tj. w dniu otrzymania decyzji odmawiającej przywrócenia terminu do zapłaty składki na ubezpieczenie chorobowe za miesiąc maj 2014 r., Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu I instancji uznając je za prawidłowe i niewymagające szerszego wyjaśnienia.

Reasumując – zgodnie z treścią art. 60 § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej wnioskodawczyni dokonała wpłaty składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe w terminie – odpowiednio 10 kwietnia 2014 r., zatem decyzja o wyłączeniu odwołującej z ubezpieczenia dobrowolnego chorobowego w związku z treścią art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy systemowej nie była zasadna, a Sąd pierwszej instancji zmieniając ją i uznając, że L. R. w okresie od 1 marca 2014 r. do 31 marca 2014 r. i od 1 maja 2014 r. do 31 maja 2014 r. podlegała w/w ubezpieczeniu, wydał prawidłowe rozstrzygnięcie.

Kierując się wskazaną argumentacją, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach postępowania Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 490) w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Przewodniczący:	Sędziowie: